

V daném případě tvrdil st-l v řízení správním a tvrdí ve stížnosti, že farská zahrada neposkytuje skutečného výnosu; příslušný politický úřad I. stolice — magistrát hl. m. Prahy, — ve zprávě z 20. února 1930 výslovně uznává, že »skutečný výtěžek z farní zahrady podle jeho zjištění není žádný...«; konečně také nař. rozhodnutí výslovně »připouští správnost tvrzení st-lova, že farní zahrada neposkytuje jako zahrada výnosu«. Je tudíž mezi stranami nesporno, že farská zahrada, o kterou jde, ve stavu, ve kterém je, a při způsobu užívání, jak se jí skutečně užívá, neposkytuje »skutečného výnosu« žádného.

Pak ovšem nelze také do fáse st-lovy při nedostatku skutečného výnosu vkládati výnos pouze fiktivní, který by snad pozemek onen při jinakém užívání poskytovat mohl, ani výnos, který snad jiné pozemky podobné povahy skutečně poskytují, nebo by poskytovat mohly. Učinil-li tak žal. úřad, dostal se do rozporu s cit. shora předpisem zákona a bylo nař. rozhodnutí zrušiti již proto podle § 7 zák. o ss, aniž měl nss příčinu zkoumati, zda předpisy vl. nař. č. 124/28 o zjišťování »skutečného výnosu«, hlavně jeho § 91 jsou ve shodě se zákonem.

Č. 10.738.

Učitelstvo: * Částí služebního platu učitelských čekatelů podle poslední věty 1. odstavce § 1 zák. č. 144/30 Sb. nerozumí se celé adjutum.

(Nález ze dne 27. září 1933 č. 16.070.)

V ě c: Marie B. v M. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vánoční příspěvek podle zák. č. 144/1930 Sb.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla v instančním pořadu zamítnuta žádost st-lky, učitelské čekatelky v M., aby za základ vyměření vánočního příspěvku podle zák. ze 14. října 1930 č. 144 Sb. na rok 1930 bylo vzato celé adjutum st-lce vyplácené a nikoli pouze $\frac{2}{3}$ adjuta skupiny míst A, které byly základem vánočního příspěvku jí poukázaného.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou neuznal nss důvodnou.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zák. č. 144/30 o vánočním příspěvku státním zaměstnancům a učitelům v činné službě přísluší učitelům uvedeným v §§ 1, 13 a 14 zák. č. 104/26 vánoční příspěvek ve výši 70% měsíční částky služného. Podle poslední věty téhož odstavce tvoří u zaměstnanců, kteří nemají služného, základ pro výpočet vánočního příspěvku část služebního platu, odpovídající služnému.

Žal. úřad zastává názor, že »částí služebního platu, odpovídající služnému« jsou u učitelských čekatelů $\frac{2}{3}$ adjuta skupiny míst A, naproti tomu stížnost dovozuje, že touto částí služebního platu, odpovídající služnému, je nezkrácené adjutum v té výši, ve které jest učitel-skému čekateli vypláceno.

Co jest ve smyslu cit. předpisu zák. č. 144/30 považovati za část platu odpovídající služnému, neřeší cit. zákon přímo sám, nýbrž před-

pokládá, že odpověď na tuto otázku lze nalézt v normách jiných. Jest tudíž, pokud jde o učitele, hledati odpověď především v zákoně učitel-ském č. 104/26.

Podle § 6 tohoto zák. skládá se služební plat definitivního učitele ze služného, činovného a výchovného, naproti tomu učitelským čekatelům náleží podle § 3 cit. zák. jako služební plat adjutum a výchovné. Skládá se tedy služební plat učitele definitivního ze složek tří, služební plat učitelského čekatele však pouze ze složek dvou, z nichž výchovné se vyskytuje jako součást obou služebních platů. Srovnávají-li se zbývající součásti obou služebních platů, pak stojí tu na jedné straně služné a činovné, na straně druhé adjutum, odpovídá tedy adjutum učitelského čekatele dvěma složkám služebního platu učitele definitivního: služ-nému a činovnému. Jestliže zákon č. 144/30 stanoví za základ vyměření vánočního příspěvku pouze část platu, odpovídající služnému, pak nelze vánoční příspěvek učitelskému čekateli přiznati podle adjuta celého, jak požaduje st-lka, nýbrž jest vzíti za základ toliko část adjuta, odpovídající asi onomu poměru, ve kterém u definitivního učitele jest služné k součtu služného a činovného. Žal. úřad našel klíč ke zjištění příslušné části adjuta, odpovídající služnému, v předpisu § 154 zák. č. 103/26 (platnému podle § 32 učit. zák. i pro učitele škol národních), kde se stanoví, že u zaměstnance, který nemá služného, tvoří na místě služného pensijní základnu $\frac{2}{3}$ příslušného adjuta, stanoveného pro skupinu míst. A.

Že by snad poměr podílů, odpovídajících v adjutu služnému a činov-nému, byl jiný, než ze kterého vycházel žal. úřad, stížnost netvrdí. Ostatně stanovisko žal. úřadu podporuje také důvodová zpráva k vl. návrhu zák. č. 144/30 (tisk č. 534 z III. vol. období, 2. zasedání), kde se výslovně praví, že u čekatelů tvoří základ pro výpočet vánočního pří-spěvku $\frac{2}{3}$ příslušného adjuta, stanoveného pro skupinu míst A.

Č. 10.739.

Samospráva obecní: Odnětím agend politického úřadu I. stolice statutární obci příslušným zem. úřadem politickým nemůže být dotčeno subj. právo obce ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 27. září 1933 č. 16.125.)

V ě c: Město O. (adv. Dr. Arn. Just z Opavy) proti ministerstvu vnitra o odnětí agendy politického úřadu první stolice.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítlo žal. ministerstvo odvolání stěžující si obce z výměru býv. zsp-é v Opavě ze 7. srpna 1924, jímž úřad ten jako dohlédací úřad nad obcí O., používá ustanovení § 78 odst. 2 obec. řádu pro město O., vydaného zák. z 20. ledna 1866 č. 10 z. z. slez., odňal dnem 12. srpna 1924 purkmistrovskému úřadu (magistrátu) města O. agendy politického úřadu I. stolice, jež dosud v přeneseném oboru působnosti vykonával, a ustanovil, že věci ty počínaje zmíněným dnem vyřizovány býti mají osp-ou v Opavě.